

PLANLANMIŞ DAVRANIŞ TEORİSİ ÇERÇEVESİNDE ÖĞRENCİLERİN GİRİŞİMCİ OLMA NİYETLERİNİN İNCELENMESİ

Özlem ÇETİNKAYA BOZKURT

*Yrd. Doç. Dr., Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
Zeliha Tolunay Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksekokulu*

ÖZET

Bu çalışmanın temel amacı planlanmış davranış teorisi çerçevesinde yer alan davranışa yönelik tutum, kişisel normlar ve algılanan davranış kontrolünün öğrencilerin girişimci olma niyetleri üzerinde bir etkisinin olup olmadığını belirlemektir. Belirlenen amaç doğrultusunda Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nde girişimcilik eğitimi alan öğrenciler üzerinde bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Davranışa yönelik tutumların, öznel (kişisel) normların, algılanan davranış kontrolünün öğrencilerin girişimcilik niyeti üzerindeki etkisi oluşturulan hipotezler ile test edilmeye çalışılmıştır.

Araştırmada ikincil verilerle birlikte, birincil veriler de kullanılmıştır. Birincil verilere yönelik veri toplama tekniği olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada Liñan ve Chen (2007) ile Krueger ve arkadaşlarının (2000) kullandığı ölçeklerden yararlanılmıştır. Anket soruları Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Zeliha Tolunay Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksekokulu'nda girişimcilik eğitimi almakta olan 202 öğrenciye uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 15.0 paket programı kullanılarak istatistiksel analizler gerçekleştirilmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, güvenilirlik analizi, KMO uygunluk analizi, faktör analizi, korelasyon analizi ve regresyon analizi yapılmıştır.

Sonuç olarak; üniversite öğrencilerinde davranışa yönelik tutumlarının ve algılanan davranış kontrolünün girişimci olma niyetlerini pozitif yönde etkilediği tespit edilmiştir. Girişimcilik niyetini etkilediği düşünülen kişisel normun istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelime: Girişimcilik, Girişimcilik Niyeti, Planlanmış Davranış Teorisi

Jel Kod: M13

THE INVESTIGATION OF STUDENTS' INTENTIONS OF BEING AN ENTREPRENEUR WITHIN THE FRAME OF PLANNED BEHAVIOUR THEORY

ABSTRACT

The aim of this study is to find out whether attitudes towards behavior, social norms and perceived behavioral controls, which are evaluated in the frame of planned behavior theory, have an effect on the student's intentions of being an entrepreneur. The research is carried out on Mehmet Akif Ersoy University students that were training in entrepreneurship. The effects of attitude towards behavior, personal norms and perceived behavior control on students with the intentions of being an entrepreneur are being tested with the formed hypothesis.

The primary data is also used with secondary data. The method for collecting primary data was the survey method. In the research, the scales are being used from the studies of Linan & Chen (2007) and Krueger and his colleagues (2000). The questions of the survey are applied to 202 students who are training in entrepreneurship in Mehmet Akif Ersoy University, Zeliha Tolunay Applied Technology and Management School. Statistical analyses have been made with the obtained data by using SPSS 15.0 software programme. Data was analyzed with descriptive statistics, reliability analysis, KMO suitability analysis, factor analysis, correlation analysis and regression analysis statistical techniques.

As a result, it has been found out that university student's attitudes towards the behavior and perceived behavioral control has positive effects on their intentions to become an entrepreneur. Social norms however, which were thought to have an influence on the intentions of being an entrepreneur, have not been found significant in terms of statistics.

Key word: Entrepreneurship, Entrepreneurial Intention, Theory of Planned Behavior

Jel Code: M13

Giriş

Girişimcilik ekonomik büyümede anahtar bir rol oynamaktadır (Baumol, 1993; Lumpkin ve Dess, 1996). Ayrıca, makro düzeyde ekonometrik araştırmalar yeni ve küçük işletmelerin istihdam yaratma, inovasyon ve ekonomik büyümeye önemli katkı sağladığını göstermektedir (Carree ve Thurik, 2003). Etkileri nedeniyle dünyada ve Türkiye’de girişimciliğe olan ilgi son on yıllarda giderek artmaktadır. Eğitim ve öğretim yoluyla girişimciliğin teşvik edilmesi özellikle birçok ülkedeki üniversitede giderek artan bir ilgi görmektedir. Bugün pek çok akademisyen ve politikacı toplumun gelişimi ve refahı için girişimciliğin kritik bir öneme sahip olduğunu kabul etmektedir. Dolayısıyla girişimcilik günümüzde önemli bir mesleki seçenek olma yönünde ilerlemektedir. Siyasi ve sosyo-ekonomik çevre değişiklikleri sürekli örgütsel istihdam için daha az fırsata neden olmaktadır (Van Gelderen vd., 2008).

Geçmiş yıllardaki çalışmalarda girişimciliğin meslek olarak seçilmesinde ağırlıklı olarak bazı konular üzerinde yoğunlaşmıştır. Bunlar arasında; kişilik değişkenleri, demografik özellikler, kişinin geçmişi ve sosyal bağlamda girişimcilik durumuna göre kişilerin tercihleri ile ilgili açıklamaları yer almaktadır (Gibb Dyer, 1994). Girişimcilik eğiliminin nedenleri üzerine önemli araştırmalar (Greenberger ve Sexton, 1988; Learned, 1992; Brandstatter, 1997, Amofah, 2006) yapılmış olmakla birlikte, sadece sınırlı sayıdaki çalışma öğrencilerin girişimcilik niyeti üzerine odaklanmıştır. Literatürde girişimcilik niyetini etkileyen farklı faktörlerin daha iyi anlaşılmasını sağlamak üzere araştırmacılar niyet-tabanlı modeller geliştirmişlerdir (Liñán, 2004). Bu modeller girişimciliğin habercisi araçların incelenmesi için tasarlanmıştır (Krueger vd., 2000). Guerrero ve arkadaşlarına göre (2008) seksenli ve doksanlı yıllarda girişimciliğe hitaben beş temel model vardır. Bunlar: Shapero’nun girişimcilik faaliyeti modeli (Shapero ve Sokol, 2009), planlı davranış teorisi (Ajzen, 1991), girişimci tutum oryantasyonu (Robinson vd., 1991), girişimcilik potansiyeli modeli (Krueger ve Brazeal, 1994) ve Davidsson modelidir (Davidsson, 1995). Pekçok araştırmacı girişimcilik niyetinin daha iyi anlaşılmasını sağlamak için bu modelleri kullanmışlardır.

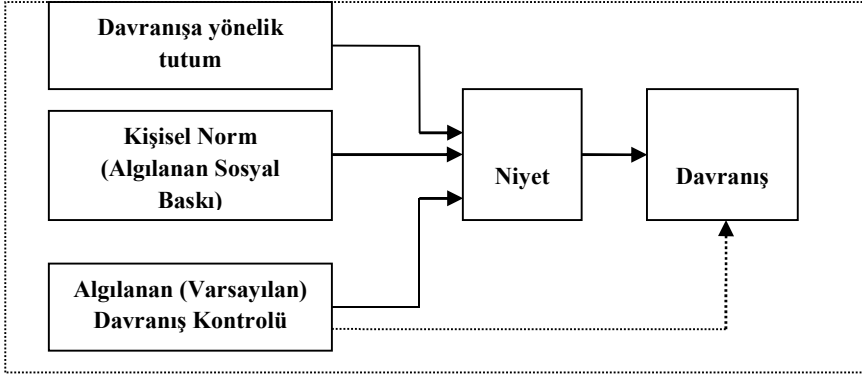
Bu çalışmanın amacı da planlanmış davranış teorisi çerçevesinde yer alan davranışa yönelik tutum, kişisel normlar ve algılanan davranış kontrolünün öğrencilerin girişimci olma niyetleri üzerinde bir etkisinin olup olmadığını belirlemektir. Yapılan bu çalışmada ana kütle olarak Bucak Zeliha Tolunay Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksekokulu’nda girişimcilik dersi alan öğrenciler seçilmiştir. Belirlenen amaç doğrultusunda 202 öğrenci üzerinde bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın modeli planlanmış davranış teorisi çerçevesinde oluşturulmuştur. Elde edilen sonuçlar bu konuda çalışan akademisyen ve uygulamacılara davranışa yönelik tutum, kişisel normlar ve algılanan davranış kontrolünün öğrencilerin girişimcilik niyetleri üzerindeki

etkisi konusunda güncel bilgi sağlayacaktır. Ayrıca ileride yapılacak araştırmalarda farklı boyutların ve ilişkilerin araştırılmasına sebep olabilecektir.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. Planlanmış Davranış Teorisi

Planlanmış Davranış Teorisi (PDT), belirli bir bağlamda gerçekleşen insan davranışlarını açıklamak ve tahmin etmek amacıyla tasarlanmış bir davranış teorisidir (Küçük, 2011). Aslında sosyal psikoloji tabanlı bir kuram olmakla birlikte, birçok farklı disiplinin alanına giren davranışları açıklamada yaygın olarak kullanılmıştır (Cohen ve Hanno, 1993). PDT; bireylerin bir davranışı gerçekleştirmelerinin birincil açıklayıcısının niyet olduğunu; bireylerin niyetlerinin ise davranışa yönelik tutumlar, algılanan sosyal baskı (kişisel normlar) ve algılanan davranışsal kontrol tarafından açıklandığını ifade eder. Planlanmış davranış teorisinde kişinin davranışının altında yatan niyetlerini etkileyen üç temel faktör vardır. Bunlar; davranışa yönelik tutum, topluma karşı algı (algılanan sosyal baskı) ve davranış kontrolü ya da diğer adıyla özyeterkinlik algısıdır (Fishbein ve Ajzen, 1975). Şekil 1 planlanmış davranış teorisini açıklamaktadır (Ajzen, 2006).

Şekil 1. Planlanmış Davranış Teorisi

1.1.1. Davranışa Yönelik Tutum

Davranışa yönelik tutum; davranışı sergileyecek olan kişinin, gerçekleştirilecek davranışı olumlu veya olumsuz olarak değerlendirmesi olarak açıklanmaktadır (Erten, 2002). Bir başka tanıma göre; kişisel bir faktör olarak tanımlanmakta ve bireylerin bir davranışı eyleme geçirme konusundaki olumlu ya da olumsuz değerlendirmelerini ifade etmektedir (Küçük, 2011). Tutum araçları davranışların değişiminin büyük bir kısmına neden olmaktadır. İşletme kurma eğilimi, girişimcilik hakkındaki tutumla oluşmaktadır. Davranış inancı,

davranışların olası çıktılarını içine alan ve bunların değerlendirilmeleri ile ilgili davranışsal inançlardır. Davranışa yönelik tutum ve kişisel tutumlar bu bağlamda sosyal çevrenin baskı ve desteklerini de içine alarak algılanan davranışları kontrollü hale getirmektedir. Davranışa yönelik tutumlar; zengin olma, meydan okuma, kendini ispatlama ve kendine güvene yöneliktir. Birey ilerideki iş yaşamında yüksek gelir elde etmek için girişimci olmak isteyebilmektedir. Örneğin kadınlar iş ve özel yaşamlarını dengelemeye, erkekler ise daha çok servet kazanmaya yönelik tutum sergilemektedirler. Bu da kadın ve erkek arasındaki davranışa yönelik tutumun farklılığını gözler önüne sermektedir.

1.1.2. Kişisel Norm (Algılanan Sosyal Baskı)

Kişisel norm davranışı gerçekleştirmek değil kişinin algıladığı sosyal baskı anlamına gelmektedir (Fishbein ve Ajzein, 1975). Bir başka tanıma göre, davranış yapacak olan kişi için önemli olan kişilerin (referans kişiler), kurum veya kuruluşların belirli bir davranışın gerçekleşmesinin ya da gerçekleşmemesinin beklentisi içinde olduklarını ifade eder (Erten, 2002). Kişisel norm girişimciliğin toplumda kabul görmesi ile ilgili bir unsurdur (Leroy vd., 2009). Kişisel normlar, potansiyel girişimcilerin ve insanların kendilerine ait özel değer, inanç, yargı, düşünce gibi özgür iradeyi belirleyen seçim haklarından oluşmaktadır. Ayrıca içinde yaşanılan toplumun sosyal adetleri, gelenek, baskı ve kuralları yönünde geliştirilen değerlerdir. Kişilerin kendi yönü ve yollarını seçmede kişisel normlar onlara rehberlik etmektedir. Hem olumlu tutumdan etkilenmekte hem de diğer kişilerdeki olumlu tutumu etkilemektedir. Sosyal baskılar, başkalarının görüşleri ve rol-model etkisi bir başka deyişle başkalarının ne düşündüğüne önem verilmesini kapsayan kişisel normlar girişimcilik eğilimine etki etmektedir. Örneğin öğrenci için önemli olan kişilerin veya grupların (ailesi, arkadaşları, öğretmeni ve akrabaları gibi), kişinin girişimci olmasını onaylayıp onaylamayacağına ilişkin görüşü, o davranış yapmaya niyet etmesinin belirleyicilerinden biridir.

1.1.3. Varsayılan Davranış Kontrolü

Varsayılan (algılanan) davranış kontrolü, davranış gösterecek kişinin söz konusu davranış sergileyebilmesinin ne derece kolay veya ne derece zor olacağına inancı anlamına gelmektedir (Erten, 2002). Algılanan davranış kontrolü, fiilen girişimci olmada varsayılan yapılabirlik ve kontrol ile ilgili bir unsurdur (Leroy vd., 2009). Kontrol inancı davranış performansını düşüren ve kolaylaştıran mevcut etkenler ile bu etkenlerin algılanan güçleri hakkındaki inançlardır. Varsayılan davranışsal kontrol, fırsatın nasıl algılandığı ve algılanan fırsatın nasıl kontrol edildiği şeklinde iki yönden etkilenmektedir. Algılanan öz çıkar bir fayda içeriyorsa ve kişisel normlar ile de örtüşüyorsa kişiler ya da girişimciler niyetlerini belli eden davranışları sergileyeceklerdir. Algılanan

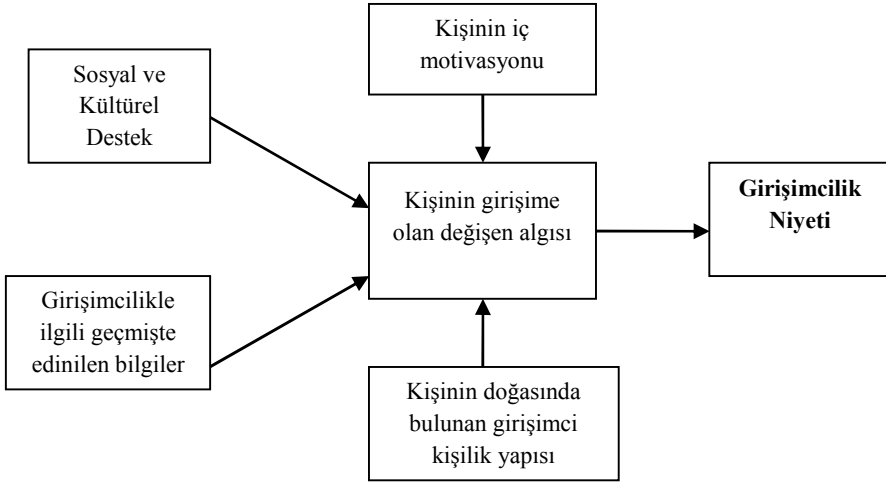
fırsatın kontrol edilebilirliği de dolaylı olarak girişimci davranışlarını etkilemektedir.

Kaynak ve fırsatların fazlalığı, engellerin ise azlığı yönünde oluşan algının gücü nispetinde kişinin o davranış üzerindeki algılanan kontrolünün o derece büyük olduğu kabul edilir (Ajzen, 2006). İç ve dış inançlar davranışları etkilemektedir. Örneğin kişinin bir işe başlamada finansal kaynak bulmayı önemli bir gereklilik olarak görmesi varsayılan davranış kontrolü unsuruna girmektedir.

1.2. Girişimcilik Niyeti

Girişimcilik niyeti, girişimcilik sürecinde önemli bir basamaktır. Sosyal psikolojide niyet davranışın en önemli ve en acil öncülü olarak kabul edilir (Abraham ve Sheeram, 2003). Ayrıca niyet, Ajzen (1991) ve Baggozi'ye göre (1989) girişimcilik faaliyetlerinin güçlü bir göstergesidir. Girişimcilik niyeti ile ilgili çalışmalarda genellikle girişimcilik niyeti ve etkileyen kişilik faktörleri arasındaki bağlantıyı açıklamak için davranış niyeti modelleri kullanılır. Literatürde yaygın olarak yerleşmiş girişimcilik niyetinin öncülü üç ana model bulunmaktadır. Bunlar Bird (1988) Modeli, Ajzen'in (1991) planlanmış davranış modeli ve Shapero'nun (1982) girişimci etkinlik modelidir (Nabi ve Holden, 2008). Kişide girişimcilik niyetinin oluşmasında etkili olan pek çok faktör bulunmaktadır. Sosyo-demografik faktörler girişimcilik niyet üzerinde dolaylı bir etkiye sahiptir (Kolvereid, 1996). Eğitimin girişimcilik niyeti üzerindeki etkisi de yaygın olarak incelenmiştir (Peterman ve Kennedy, 2003). Girişimcilik eğiliminin oluşumunda kişide girişimci özelliklerinin bulunması yetmemekte, ayrıca yeterli derecede desteklenmesi de gerekmektedir. Bunun yanı sıra, kişinin geçmiş deneyimleri de, girişimde bulunma sürecinde önemli bir etken olmaktadır. Bu durum şekil 1 üzerinde daha iyi görülmektedir (Summers, 1998).

Ajzen'in planlanmış davranış modelinde üç temel olgunun kişide davranışsal açıdan bir niyetlilik oluşturduğu görülmektedir. Bunlardan ikisi, beklenen değerler ve normatif inançlardır. Yani, kişisel beklentiler, bireyleri girişimcilik eğilimine yönlendirirken, toplumdaki sosyal normlar da bireyde girişimcilik eğilimini yönlendirici olmaktadır. Genel eğilim bu faktörlerin girişimci üzerinde, çok büyük etkiye sahip olmadığı yönündedir. Çünkü girişimci çok fazla içsel kontrol yönelimli olduğundan, kendi kararlarına önem vermekte ve dış etkenlerden daha az etkilenmektedir. Diğer oluşum ise kişinin kendi güdülenmesi ile oluşan davranış eğilimidir. Bu etki ile kendi davranışını kontrol eden girişimci, uygun koşullar altında girişimcilik için niyetlenmektedir. Bu modelde ilk iki etki çevresel iken, son etki kişinin kendi kontrolü altındadır (Krueger vd., 2000).

Şekil 2. Kişide Girişimcilik Niyeti Nasıl Oluşur?

1.3. Planlanmış Davranış Teorisi ve Girişimcilik Niyeti

Planlanmış Davranış Teorisine göre, tutumsal inançların oluşturduğu davranışa yönelik tutum, normatif inançların oluşturduğu kişisel norm ve kontrol inançlarının oluşturduğu varsayılan davranış kontrolü unsurları girişimcilik eğilimini oluşturmaktadır (Leroy vd., 2009). Her üçü de bir niyetin açıklanmasında kesişmektedir. Niyet olumlu veya olumsuz olarak ifade edilmektedir. Girişimcilik niyeti mesleki birikim, deneyim, eğitim, girişimcilik imajı, kariyer tercihleri, kişisel değerler ve bunlar gibi birçok değişken tarafından etkilenmekte ve güdülenmektedir. Teoriye göre, bireydeki bir davranışın ortaya çıkabilmesi için ilk önce o davranışa yönelik niyetin oluşması gerekir. Davranışa yönelik niyet ne kadar güçlü ise davranışın ortaya çıkma olasılığı da o kadar fazladır.

Douglas ve Sheperd (2002) yaptığı araştırmada bir kişinin bir iş yeri kurma niyeti ile risk, çaba, bağımsızlık ve gelire yönelik kişinin tutumları arasındaki ilişkiyi araştırmıştır.

Sonuç olarak özgüven ve riske yönelik daha olumlu tutum sergileyen kişilerin girişimci olma yönünde daha yüksek bir isteklik sahibi olduğu tespit edilmiştir. Ancak kişinin çalışma gayretine yönelik tutumu ile girişimcilik niyeti arasında negatif bir korelasyon bulunmuştur. Ayrıca çalışmada tutum ve gelir arasında anlamlı bir fark olduğu da ortaya konmuştur.

Bir başka çalışmada Krueger ve arkadaşları (2000) kişinin eyleme yönelik tutumu, yani kendi hesabına çalışma ve öz yeterliliğin bir kişinin girişimci olma

niyetini etkileyen en etkili faktör olarak bulunmuştur. Fakat bir diğer değişken olarak sosyal normların girişimcilik niyetini etkilemediği sonucuna ulaşmışlardır.

Franke and Luthje (2004) ise Almanya ve Amerika'daki işletme öğrencileri üzerinde yaptıkları araştırmada, kişinin bağımsız çalışma tutumu ile girişimci olma niyeti arasında güçlü bir pozitif ilişki bulmuşlardır. Araştırmaya göre öğrencilerin girişimci olma niyetlerini girişimciliği kolaylaştırıcı ya da zorlaştırıcı algısı doğrudan etkilemektedir. Özellikle girişimciliğe yönelik desteği daha olumlu algılayan öğrencilerin daha güçlü girişimci niyeti oldukları tespit edilmiştir. Ayrıca, girişimci olma niyeti öğrencilerin üniversite ortamındaki algılarına da bağlanmıştır. Aslında bu faktör öğrencilerin girişimci olma niyetlerini etkileyen sosyo-ekonomik faktörler, öğrencilerin bakış açıları ya da kişilik özelliklerinden daha önemli ve daha güçlü bir faktör olarak ortaya çıkabilmektedir.

Astuti ve Martdiandy (2012) altı devlet üniversitesindeki 600 son sınıf öğrencisi ile gerçekleştirdikleri araştırmada planlanmış davranış teorisine göre kişisel norm en güçlü değişken olarak öğrencilerin girişimcilik niyetini tahmin etmede önemli bir kanıt sağlamıştır. Analiz sonuçlarına göre üniversiteler arasında önemli farklılıklar bulunmuştur. Sonuç olarak planlanmış davranış teorisindeki üç değişken arasında öğrencilerin kişisel norm algılarının girişimcilik niyetlerini tahmin etmede en önemli değişken olarak bulunmuştur.

2.ARAŞTIRMANIN METODOLOJİSİ

2.1. Araştırmada Kullanılan Ölçek

Araştırmanın uygulama kısmında kullanılan anket formu oluşturulurken Liñan ve Chen (2007) ile Krueger ve arkadaşlarının (2000) kullandığı ölçeklerden yararlanılmıştır. Araştırmada iki bölümden oluşan bir soru formu kullanılmıştır. Soru formunun birinci bölümündeki demografik sorular literatürden derlenerek oluşturulmuştur. Bu bölümde, öğrencilerin cinsiyet, bölüm, sınıf, üniversite dışında girişimcilik dersi alma durumu, mesleki idealleri ile ilgili kapalı uçlu sorular yer almaktadır. Ayrıca öğrencilerin ailelerinde girişimci olup olmadığı, varsa girişimci kişinin öğrenciye yakınlık derecesi ve üniversite dışında girişimcilik eğitimini nereden aldıkları ile ilgili açık uçlu sorular bulunmaktadır. Anketin ikinci bölümünde öğrencilerin davranışa yönelik tutumlarına ilişkin (5), kişisel normları belirlemeye yönelik (4), varsayılan davranış kontrolü ile ilgili (6) ve girişimcilik niyetini belirlemeye yönelik (8) olmak üzere 7'li Likert tipi (7: Tamamen katılıyorum... 1: hiç katılmıyorum) ölçek ile hazırlanan toplam 23 ifade yer almaktadır. İki bölümden oluşan anket formu toplam 34 sorudan oluşmaktadır.

2.2. Araştırmanın Örnekleme

Araştırmanın örneklemini Bucak Zeliha Tolunay Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksekokulu'nda girişimcilik dersi almakta olan 2. sınıf ve 3. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın ilk aşamasındaki süreçte, oluşturulan standardize anket katılımcılara elden dağıtılmıştır. Anketler daha önceden öğretim üyesi ile görüşülüp izin alındıktan sonra, ders saatleri içerisinde sınıflara girilerek öğrencilere dağıtılmış ve geri toplanmıştır. Toplam cevaplandırma süresi ortalama 20 dakikadır. Uygulamaya başlamadan önce öğrencilerden tüm soruları gözden geçirerek cevaplandırmak istemeleri takdirde anket formunu iade etmeleri istenmiştir. Böylelikle uygulamanın başında boş bırakılma ihtimali en aza indirgenmeye çalışılmıştır. Yüksekokulun 2012–2013 akademik yılında öğrenci işlerinden edinilen bilgiye göre girişimcilik dersi alan toplam 352 öğrencisi bulunmaktadır. Araştırma bu evren üzerinden kolayda örneklem yoluyla seçilen %95 güvenirlilikte 202 öğrenci üzerinde yürütülmüştür.

2.3. Araştırmanın Kısıtları ve Varsayımları

Araştırmanın bazı varsayım ve sınırlılıkları bulunmaktadır. Buna göre araştırmanın kısıtları şu şekilde belirlenmiştir:

- Araştırmanın sadece Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi ile sınırlandırılması,
- Araştırmada sadece Zeliha Tolunay Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksekokulu'nun seçilmesi,
- Araştırmada sadece anket tekniğinin kullanılması, mülakat, gözlem, odak grup görüşmesi gibi nitel araştırma yöntemleri ile desteklenmemesi,
- Araştırmada ölçülmek istenen konunun anket soruları ile sınırlı olması,
- Verilen cevapların deneklerin algısına dayalı olmasıdır.

Araştırmanın varsayımları ise şunlardır:

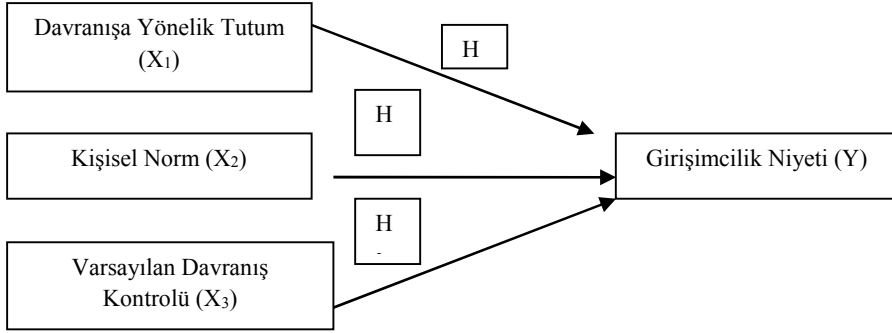
- Araştırma için seçilen örneklemin evreni temsil ettiği,
- Anketteki soruların doğru anlaşıldığı ve öğrencilerin soruları samimi bir şekilde cevapladığı varsayılmaktadır.

2.4. Araştırmanın Modeli ve Hipotezleri

Araştırmanın hipotezleri tablo 1'de gösterilmektedir. Ayrıca araştırma için oluşturulan model şekil 3 ile açıklanmaya çalışılmıştır.

Tablo 1. Araştırmanın Hipotezleri

H₁	Öğrencilerin davranışa yönelik tutumları ile girişimci olma niyetleri arasında pozitif bir ilişki vardır.
H₂	Öğrencilerin kişisel norm ile girişimcilik niyeti arasında pozitif bir ilişki vardır.
H₃	Varsayılan davranış kontrolü ile girişimcilik niyeti arasında pozitif bir ilişki vardır.

Şekil 3. Araştırmanın Modeli

2.5. Araştırmanın Bulguları

2.5.1. Aaraştırmanın Örneklemine İlişkin Bulgular

Araştırmaya katılanların demografik özelliklerine ilişkin sonuçlar tablo 2’de verilmiştir. Buna göre; katılımcıların % 66,3’ü kız, % 33,7’si erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Katılımcıların okudukları bölümlere göre dağılımları incelendiğinde yaklaşık yarısının (%51) Muhasebe Finansal Yönetim bölümü öğrencilerinin olduğu görülmektedir. Bu bölümün öğrencileri 2. sınıfta girişimcilik dersini almaktadır. Uluslararası Ticaret ve Yönetim Bilişim Sistemleri bölümü öğrencileri ise girişimcilik dersini 3. sınıfta görmektedir. Adı geçen yüksekokulda girişimcilik dersleri hem bahar hem de güz yarıyılarında 3’er kredi şeklinde “Girişimcilik I” ve “Girişimcilik II” adı altında verilmektedir. Dolayısıyla araştırmaya katılan öğrencilerin hepsi güz döneminde Girişimcilik I dersini almış ve bahar döneminde de Girişimcilik II dersini almakta olan öğrencilerdir. Araştırmada üniversite dışında herhangi bir yerde girişimcilik dersi almış olanların oranı % 9,4’dür. Bu eğitimi nerede aldınız sorusuna verilen yanıtlarda “seminer şeklinde” diyenler birinci sırada yer alırken girişimciliği “lisede ders olarak” gördüklerini söyleyenler 2. sırada yer almıştır. Öğrencilerin daha önce girişimcilik faaliyetinde bulunma durumları incelendiğinde öğrencilerin yaklaşık % 89’u hayır yanıtını verirken, yaklaşık % 11’i evet yanıtını vermiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaklaşık % 40’ında aile üyeleri arasında girişimci kişiler bulunmaktadır. Öğrencilerin mezuniyet sonrası

ideallerine bakıldığında % 33,7'sinin özel sektörde çalışmak istediği görülmektedir. Öğrenciler arasında kamuda çalışmak (% 28,7) ve üniversitede akademisyen olmak (%17,8), girişimci olma isteklerinin (16,3) önünde yer almaktadır. Görüleceği üzere araştırmaya katılan öğrenciler arasında hakim görüş kamuda iş sahibi olmak yönündedir. Ankete katılan öğrenciler ailelerinin % 37,1'i ilk çocuğu, % 29,7'si son çocuğu ve % 27,7'si ortanca çocuğudur. Öğrencilerin yetiştirilme tarzları sorulduğunda yaklaşık % 41'i güvene dayalı serbest bir şekilde yetiştirildiğini ifade etmiştir. Öğrencilerin yaklaşık % 39'u kontrollü şekilde yetiştirildiklerini belirtmişlerdir.

Tablo 2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Demografik Özellikleri

		<i>f</i>	<i>%</i>
Cinsiyet	Kız	134	66,3
	Erkek	68	33,7
Bölüm	Yönetim Bilişim Sistemleri	29	14,4
	Uluslararası Ticaret	70	34,7
	Muhasebe Finansal Yönetim	103	51,0
Sınıf	2. sınıf	104	51,5
	3. sınıf	98	48,5
Üniversitede Girişimcilik dersi dışında ders alma durumu	Evet	19	9,4
	Hayır	183	90,6
Girişimcilik faaliyetinde bulunma durumu	Evet	22	10,9
	Hayır	180	89,1
Ailede girişimci var mı?	Evet	81	40,1
	Hayır	121	59,9
Mezuniyet sonrası mesleki ideal	Özel sektörde çalışmak	68	33,7
	Kamuda çalışmak	58	28,7
	Üniversitede akademisyen olmak	36	17,8
	Kendi işini kurmak	33	16,3
	Diğer	7	3,5
Ailede kaçınıcı çocuk	En büyük çocuk	75	37,1
	En küçük çocuk	60	29,7
	Ortanca çocuk	56	27,7
	Tek çocuk	11	5,4
Yetiştirilme tarzı	Güvene dayalı serbest	82	40,6
	Kontrollü	79	39,1
	Baskıcı	8	4
	Serbest	8	4
	Diğer	25	12,4
Toplam		202	100

2.5.2. Araştırmada Kullanılan Ölçeklere Yönelik Bulgular

Alfa katsayısının 0,60–0,80 aralığında bulunması ölçeğin oldukça güvenilir olduğunun işareti sayılmaktadır. Bu aralığın üzerindeki alfa değerleri ise ölçeğin yüksek derecede güvenilir olduğu şeklinde yorumlanmaktadır (Kayış, 2009). Araştırmanın güvenilirlik analizi sonuçları Tablo 3’de görülmektedir. Cronbach Alpha değerlerinden de anlaşılacağı üzere; ölçekler yüksek derecede güvenilir bulunmuştur (Akgül ve Çevik, 2003).

Tablo 3. Değişkenlere Ait Güvenilirlik Analizi Sonuçları

<i>Değişkenler</i>	<i>İfade Sayısı</i>	<i>Cronbach’s Alpha</i>
Davranışa yönelik tutum ölçeği	5	.896
Kişisel norm ölçeği	4	.874
Varsayılan Davranış Kontrolü ölçeği	6	.852
Girişimcilik niyeti ölçeği	8	.954

2.5.3. Korelasyon ve Faktör Analizi

Veri setinin faktör analizi için uygun olup olmadığının belirlenmesi için 3 yöntem kullanılmaktadır. Bunlar korelasyon matrisinin oluşturulması, Bartlett testi ve Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) testleridir (Eroğlu, 2009). Araştırmada KMO değeri 0,931 olarak hesaplanmıştır. İkinci bakılan test Bartlett testidir. Bartlett testinde Sig. değeri 0,000 anlamlıdır, yani değişkenler arasında yüksek korelasyonlar mevcuttur. KMO değeri 0,50’yi geçtiğinden ve Bartlett’s testinde Sig. değeri anlamlı olduğundan veri seti faktör analizi için uygun bulunmuştur. Elde edilen dört faktör, toplam varyansın % 72,529’unu açıklamaktadır. Tablo 4’de değişkenlere ait faktör yükleri görülmektedir.

Tablo 4. Değişkenlere Ait Faktör Yükleri

Faktörün adı	Sorular	Faktör ağırlıkları	Faktörün açıklayıcılığı (%)	One Sample Kolmogorov Smirnov T.
Davranışa yönelik tutum (X ₁)	S.01	,734	31,837	,922
	S.02	,707		
	S.03	,780		
	S.04	,798		
	S.05	,747		
Kişisel norm (X ₂)	S.06	,651	17,642	,410
	S.07	,886		
	S.08	,876		
Varsayılan Davranış Kontrolü (X ₃)	S.09	,843	14,738	,101
	S.13	,676		
	S.14	,735		
	S.15	,514		

Girişimcilik niyeti (Y)	S.16	,786	8,312	,567
	S.17	,787		
	S.18	,767		
	S.19	,851		
	S.20	,824		
	S.21	,801		
	S.22	,835		
	S.23	,663		

Verilere One-Sample Kolmogorov-Smirnov Testi uygulanmış ve sonuç tablosunda Assymp.Sig. (Anlamlılık) satırındaki değerlerin istatistiksel anlamlılık hesaplamalarında sınır değeri kabul edilen 0,05’den büyük olması nedeniyle incelenen faktörlerin dağılımlarının normal olduğu görülmüştür. Dolayısıyla araştırmada parametrik test yöntemleri kullanılmıştır.

Araştırmanın bu bölümünde girişimcilik niyetini etkilediği düşünülen bağımsız değişkenlerle girişimcilik niyeti arasındaki ilişkilerin belirlenmesi için gerçekleştirilen pearson korelasyon analizi sonucunda elde edilen bulgular Tablo 5’deki korelasyon matrisinde verilmiştir. Korelasyon analizi bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişkinin derecesi ve yönünü belirlemeye yardımcı olur (Durmuş vd., 2011).

Tablo 5. Değişkenler Arası Korelasyon Matrisi

Değişkenler	Y	X ₁	X ₂	X ₃
Y Girişimcilik Niyeti	1,000			
X ₁ Davranışa yönelik tutum	,672(**)	1,000		
X ₂ Kişisel norm	,376(**)	,407(**)	1,000	
X ₃ Varsayılan Davranış Kontrolü	,604(**)	,520(**)	,463(**)	1,000
Pearson Correlation (Korelasyon) ve Sig. (Anlamlılık)				
** . Korelasyon, $r=0,01$ seviyesinde anlamlı (çift yönlü)				
* . Korelasyon, $r=0,05$ seviyesinde anlamlı (çift yönlü)				

Tablo 5’deki bulgulara göre:

- “Davranışa yönelik tutum” ile “girişimcilik niyeti” arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki ($b = 0,672$, $r < 0,01$) bulunmaktadır.
- “Kişisel norm” ile “girişimcilik niyeti” arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki ($b = 0,376$, $r < 0,01$) bulunmaktadır.
- “Varsayılan Davranış Kontrolü” ile “girişimcilik niyeti” arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki ($b = 0,604$, $r < 0,01$) bulunmaktadır
- “Davranışa yönelik tutum” ile “kişisel norm” arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki ($b = 0,407$, $r < 0,01$) bulunmaktadır.

- “Davranışa yönelik tutum” ile “varsayılan davranış kontrolü” arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki ($b = 0,520$, $r < 0,01$) bulunmaktadır.
- “Varsayılan Davranış Kontrolü” ile kişisel norm” arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki ($b = 0,463$, $r < 0,01$) bulunmaktadır.

Korelasyon analizi sonuçlarına göre değişkenler arasında ileri sürülen ilişkinin varlığı ispatlanmıştır.

2.5.4. Regresyon Analizi

Regresyon analizi bir değişkenin diğer değişken ya da değişkenler tarafından nasıl açıklandığını belirlemeye çalışır (Durmuş vd., 2011). Araştırmanın niyet ile planlanmış davranış teorisinde yer alan değişkenlere göre çoklu doğrusal regresyon analizi sonuçları tablo 6’da verilmiştir. Buna göre, model özeti tablosundaki R^2 sütunundaki değerlerden bağımsız değişken durumundaki davranışa yönelik tutum, kişisel norm, ve varsayılan davranış kontrolünün bağımlı değişken durumundaki “girişimcilik niyeti” değişkenine ait varyansı % 54 oranında açıkladığı görülmektedir. Bir başka ifadeyle girişimcilik niyetinin % 54 oranında bu faktörlere bağlı olarak şekillendiği anlaşılmaktadır.

Tablo 6’ya göre girişimcilik niyeti üzerinde davranışa yönelik tutum ($\beta = ,486$; $r < 0.01$) en etkili değişken olarak bulunmuştur. Araştırmada girişimcilik niyetini etkileyen ikinci sıradaki değişken varsayılan davranış kontrolü ($\beta = ,342$; $r < 0.01$) olarak belirlenmiştir. Girişimcilik niyetini etkilediği düşünülen kişisel normun istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 6. Araştırmanın Niyet ve Planlanmış Davranış Teorisi Değişkenlerine Göre Regresyon Analizi Sonuçları

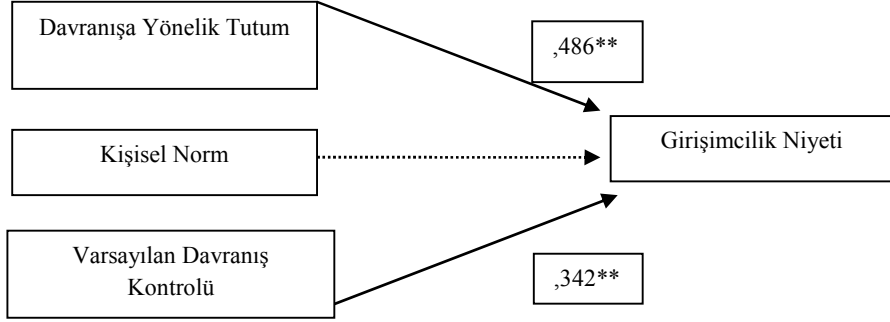
	Beta (β)	Anlamlılık (p)
Davranışa yönelik tutum (X_1)	,486**	,000
Kişisel norm (X_2)	,020**	,724
Varsayılan Davranış Kontrolü (X_3)	,342**	,000
$R^2 = ,540$; $F = 77,628$ (Anova Testi) $p = ,000^a$		
** . Korelasyon, $r = ,01$ seviyesinde anlamlı (çift yönlü)		
* . Korelasyon, $r = ,05$ seviyesinde anlamlı (çift yönlü)		
Bağımlı Değişken “Girişimcilik Niyeti”		

Bulguların sonucunda matematiksel bir model olarak kabul edilen denklem sayısal olarak aşağıda verilmiştir.

$$Y = - 1,502 + .581 * X_1 + .029 * X_2 + .467 * X_3$$

Formüle göre, öğrencilerin davranışa yönelik tutumundaki bir birimlik artış, girişimcilik niyetinde 0.581 birimlik bir artışa yol açmaktadır. Ayrıca, varsayılan davranış kontrolündeki bir birimlik artış, öğrencilerin girişimcilik niyetinde 0.467 birimlik bir artışa sebep olmaktadır.

Çoklu doğrusal regresyon analizi sonuçları Şekil 4’de yer almaktadır. Kabul edilir ilişkiler kalın çizgili oklarla gösterilmiştir.

Şekil 4. Modele Ait Sonuçlar

Tablo 8 araştırmada geliştirilen hipotezlere ilişkin sonuçları göstermektedir. Sonuç olarak girişimcilik niyeti ile en anlamlı ve pozitif bir ilişki içinde olan davranışa yönelik tutumdur. Varsayılan davranış kontrolü değişkeni ise girişimcilik niyetini nispeten daha az etkilemektedir.

Tablo 8. Araştırmanın Hipotez Sonuçları

No	Hipotezler	Anlamlılık (p)	K/R*
H ₁	Öğrencilerin davranışa yönelik tutumları ile girişimci olma niyetleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.	,000	K
H ₂	Öğrencilerin kişisel norm ile girişimci olma niyetleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.	,724	R
H ₃	Varsayılan davranış kontrolü ile girişimcilik niyeti arasında anlamlı bir ilişki vardır.	,000	K

* K: Kabul, R: Ret

Sonuçlar

Bu çalışma ile planlanmış davranış teorisi çerçevesinde yer alan davranışa yönelik tutum, kişisel normlar ve algılanan davranış kontrolünün öğrencilerin girişimci olma niyetleri arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığı araştırılmak istenmiştir. Yapılan araştırmada şu sonuçlara ulaşılmıştır.

- Öğrencilerin davranışa yönelik tutumlarının girişimci olma niyetlerini pozitif yönde etkilediğini göstermektedir. Başka bir ifadeyle kişinin bir davranışa yönelik niyeti ne kadar güçlü ise, o davranışın eyleme dönüşme ihtimali o derece yüksek olacaktır. Tutumların oluşmasında daha önce kazanılan tecrübeler, tecrübelerden edinilen ya da çevreden toplanan bilgi birikimi ve çevresel diğer faktörler rol oynamaktadır.

- Öğrencilerin varsayılan davranış kontrolü ile girişimcilik niyeti arasında pozitif bir ilişkinin olduğu ispatlanmıştır. Kişi bir davranışın gerçekleşmesine yönelik imkân ve fırsatların varlığına ne kadar fazla inanırsa, kişinin o davranış üzerinde algılanan davranışsal kontrolü o ölçüde fazla olacak demektir.
- Girişimcilik niyetini etkilediği düşünülen kişisel normun istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular literatürde yer alan çalışmalarla uyumludur. Krueger, Reilly ve Carsrud (2000) kariyer kararlarıyla yüz yüze gelen Amerikan öğrencileri üzerinde yaptıkları araştırma sonucunda girişimci olma davranışını tahmin etmede niyet modellerinin güçlü bir istatistiksel destek olduğu bulmuşlardır. Benzer şekilde Krueger (1993) kişilerin girişimciliğe karşı tutumlarının geçmiş deneyimleri, eğitim gibi dış faktörler tarafından belirlendiğine dikkat çekmiştir. Engle ve arkadaşları (2010) 12 ülkede girişimcilik niyetini tahmin etmek için planlı davranış teorisiyle test etmişlerdir. Kullanılabilir 1748 anket, 12 ülkedeki üniversitelerin işletme bölümü öğrencilerinden toplanmıştır. Sonuçlar planlanmış davranış teorisi modelinin araştırma kapsamındaki ülkelerin girişimcilik niyetlerini tahmin etmek için önemli ölçüde etkili olduğuna vurgu yapmaktadır. Araştırmada modelin bir faktörü olan sosyal normların her ülkede girişimcilik niyetinin önemli bir belirleyicisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Iqbal, Mehlem ve Kokash (2012) Suudi Arabistan’da bir özel üniversitedeki lisans öğrencileri üzerinde yaptıkları araştırmada kişisel tutum, sosyal norm ve algılanan davranış kontrolünün girişimcilik niyeti üzerinde olumlu bir etkisi olduğu sonucuna varılmıştır. Yine aynı araştırmada sosyal norm boyutlarının girişimcilik niyeti ile istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Nishimura ve Tristán (2011) Peru’daki Küresel Girişimcilik Monitörü (GEM) araştırma programı kapsamında girişimcilik davranışının bir tahmin aracı olarak planlı davranış teorisinin uygulanabilirliğini araştırmışlardır. Çalışmanın sonuçları kısmen planlanmış davranış teorisi desteklemektedir.

Sonuç olarak, niyet ve etki arasındaki benzer yönleri test etmek sonrasında öğrencilerin gerçek davranışlarını test etmeye yönelik daha fazla araştırma yapılması faydalı olabilecektir. Aynı alanda ve çevrede daha çok araştırmanın gerçekleştirilmesi konuyu anlaşılır kılacaktır.

KAYNAKÇA

- ABRAHAM, C., ve Sheeran, P. (2003), “Acting on intentions: The role of anticipated regret”. **British Journal of Social Psychology**, Vol. 42, 495–511.
- AJZEN, I. (1991), “The Theory of Planned Behaviour”, **Organisational Behaviour and Human Decision Processes**, Vol: 50, No: 2, 179-211.
- AJZEN, I. (2006), “Constructing a TpB Questionnaire: Conceptual and Methodological Considerations”, <http://www.people.umass.edu/aizen/pdf/tpb.measurement.pdf>, (Erişim Tarihi:05.07.2013).
- AKGÜL, A. ve Çevik, O. (2003), **İstatistiksel Analiz Teknikleri: SPSS’te İşletme Yönetimi Uygulamaları**, Emek Ofset Ltd. Şti., Ankara.
- AMOFAH, K. (2006) “Investigating Entrepreneurial Intention Among The Youth Generation In Ghana: Evidence From 10 Secondary Schools”, Unpublished Master’s Thesis, University of Wolverhampton-UK.
- ASTUTİ, R. D. ve Martdianty, F. (2012), “Students’ Entrepreneurial Intentions by Using Theory of Planned Behavior: The Case in Indonesia”, **The South East Asian Journal Management**, Vol: 6, No: 2, 100–112.
- BAGOZZİ, R. P. ve Yi, Y. (1989), “The degree of intention formation as a moderator of the attitude-behavior relationship”. *Social Psychology Quarterly*, Vol: 52 No: 4, 266–279.
- BAUMOL, W. J. (1993). **Entrepreneurship, Management and The Structure of Payoffs**. Cambridge, MA: MIT Press.
- BİRD, B. (1998), “Implementing Entrepreneurial Ideas: The Case for Intention”, **Academic of Management Review**, Vol:13, No: 3, 442-453.
- BRANDSTÄTTER, H. (1997), “Becoming an entrepreneur: A question of personality structure?”, **Journal of Economic Psychology**, 18, 157–177.
- CARREE, M.A. ve Thurik, A.R. (2003), “The impact of entrepreneurship on economic growth”, in Audretsch, D.B. and Acs, Z.J. (Eds), *Handbook of Entrepreneurship Research*, Kluwer Academic, Boston, MA/Dordrecht, 437-71.
- COHEN, J. ve HANNO, D. M. (1993), “An Analysis of Underlying Constructs Affecting the Choice of Accounting as a Major”, **Issues in Accounting Education**, Vol: 8, No: 2, 219-238.
- DAVİDSSON, P. (1995), "Determinants of entrepreneurial intentions", RENT IX Conference, Piacenza Italy, Nov 23-24.

- DOUGLAS, E.J. ve Sheperd (2002), **Entrepreneurship as A Career Choice: Attitudes, Entrepreneurial Intentions, and Utility Maximization**, Frontiers of Entrepreneurship Research, Babson College, Wellesley, MA.
- DURMUŞ, B., Yurtkoru, E. S. ve Çinko, M. (2011), **Sosyal Bilimlerde SPSS'le Veri Analizi**, 4. Baskı, Beta Yayıncılık, İstanbul.
- ENGLE, R. L., Dimitriadi, N., Gavidia, J.V., Schlaegel, C., Delanoe, S., Alvarado, I., He, X. Buame, S. ve Wolff, B. (2010), "Entrepreneurial intent: A twelve-country evaluation of Ajzen's model of planned behavior", **International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research**, Vol: 16, No: 1, 35-57.
- EROĞLU, A. (2009), Faktör Analizi, Editör: Ş. KALAYCI, **SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri**, Asil Yayın Dağıtım, Ankara, 321-331.
- ERTEN, S. (2002), "Planlanmış Davranış Teorisi ile Uygulamalı Öğretim Metodu", **Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi**, Vol: 19, No: 2, 217-233.
- FİSHBEİN, M. ve Ajzen, I. (1975), **Belief Attitude, Intention and Behavior. An Introduction to Theory and Research**, Reading, MA: Addison-Wesley Publishing Company.
- FRANKE, N. ve Luthje, C. (2004), "Entrepreneurial Intentions of Business Students: A Benchmarking Study", **International Journal of Innovation and Technology Management**, Vol: 1, No: 3, 269-88.
- GİBB DYER, W. Jr. (1994), "Toward A Theory of Entrepreneurial Careers", **Entrepreneurship Theory and Practice**, Vol: 19, No: 2, 7-2.
- GREENBERGER, D. B. ve Sexton, D. L. (1988), "An Interactive Model of New Venture Initiation", **Journal of Small Business Management**, Vol: 26, No: 3, 1-7.
- GUERRERO, M., Rialp, J. ve Urbano, D. (2008), "The impact of desirability and feasibility on entrepreneurial intentions: A structural equation model", **International Entrepreneurship and Management Journal**, Vol: 4, No: 1, 35-50.
- IQBAL, A., Melhem, Y. ve Kokash, H. (2012), "Readiness of the University Students towards Entrepreneurship in Saudi Private University: An Exploratory Study", **European Scientific Journal**, Vol: 8, No: 15, 109-131.

- KAYIŞ, A. (2009), Güvenilirlik Analizi, Editör: Ş. KALAYCI, **SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri, Asil Yayın Dağıtım**, Ankara, 404- 419.
- KOLVEREİD, L. (1996), “Prediction of employment status choice intentions” **Entrepreneurship Theory and Practice**, Vol: 21, No: 1, 47–57.
- KRUEGER, N. F., Jr., Reilly, M. D. ve Carsrud, A. L. (2000), “Competing models of entrepreneurial intentions”, **Journal of Business Venturing**, Vol. 15, 411- 432.
- KRUEGER, N.F. (1993), “The impact of prior entrepreneurial exposure on perceptions of new venture feasibility and desirability”, **Entrepreneurship Theory and Practice**, Vol: 18, No: 1, 5-23.
- KRUEGER, N.F. ve Brazeal, D.V. (1994), "Entrepreneurial potential and potential entrepreneurs", **Entrepreneurship Theory and Practice**, Vol: 18, No: 1, 91-104.
- KÜÇÜK, E. (2011), “Planlanmış Davranış Teorisi Çerçevesinde Mali Müşavir (SMMM) Olma Niyetinin Altında Yatan Faktörlerin Analizi”, **ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi**, Vol: 7, No: 14, 145- 162.
- LEARNED, K. E. (1992), "What happened before the organization? A model of organization formation", **Entrepreneurship Theory and Practice**, (Fall): 39-47.
- LİÑÁN, F. (2004), "Intention-based models of entrepreneurship education", **Piccola Impresa/Small Business**, Vol: 3, No: 1, 11-35.
- LİÑÁN, F. ve Chen, Y. W. (2009), “Development and cross-cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions”, **Entrepreneurship: Theory Practice**, Vol: 33, No: 3, 593–617.
- LUMPKİN, G. T. ve Dess, G. G. (1996), “Clarifying the Entrepreneurial Orientation Construct and Linking it to Performance”, **Academy of Management Review**, Vol: 21, No: 1, 135–172.
- NABI, G. ve Holden, R. (2008), “Graduate entrepreneurship: Intentions, education and training”, **Education and Training**, Vol: 50, No: 7, 545-551.
- NİSHİMURA, J. S. ve Tristán, O. M. (2011), “Using the theory of planned behavior to predict nascent entrepreneurship”, **Academia, Revista Latinoamericana de Administración**, Vol: 46, 55–71.

- PETERMAN, N.E. ve Kennedy, J. (2003), "Enterprise education: Influencing students' perceptions of entrepreneurship", **Entrepreneurship Theory and Practice**, Vol: 28, No: 2, 129–144.
- ROBİNSON, P.B., Stimpson, D.V., Huefner, J.C. ve Hunt, H.K. (1991), "An attitude approach to the prediction of entrepreneurship", **Entrepreneurship Theory & Practice**, Vol: 15, No: 4, 13-32.
- SHAPERO, A. (1982), **Social dimensions of entrepreneurship**. In C.A. Kent et al. (Eds.) The Encyclopedia of Entrepreneurship, 72-89.
- SHAPERO, A. ve Sokol, L. (2009), **The social dimensions of entrepreneurship**, The encyclopedia of entrepreneurship, Englewood Cliffs: NJ: Prentice-Hall.
- SUMMERS, D. (1998), "An Empirical Investigations of Personal and Situational Factors That Relate to Formation of Entrepreneur Intentions", **Unpublished Doctorate Dissertation**, Texas University, 1–189.
- VAN GELDEREN, M., Brand, M., Van Praag, M., Bodewes, W., Poutsma, E., ve Van Gils, A. (2008), "Explaining entrepreneurial intentions by means of the theory of planned behaviour", **Career Development International**, Vol: 13, No: 6, 538-559.

